

Verhale Van Regoor die Wêreld

'n Les van
Oog vir 'n
Oog

'n Somaliese volksverhaal

Baie Fare Gelede....

Die kameel en die jakkals was baie goeie vriende en baie goeie diewe. Eendag het die twee vriende besluit om die rivier oor te steek sodat hulle na 'n nabygeleë plaas kon reis om kos te steel.

Die klein jakkals kon nie swem nie en die kameel het vir sy vriend gesê: 'Klim op my rug en ek sal oor die rivier swem.'

En so klim die jakkals op die kameel se rug en die sterk kameel swem oor die rivier na die ander kant.

Toe hulle die rivier oorgesteek het, het die kameel en die jakkals hul pad plaas toe gemaak.

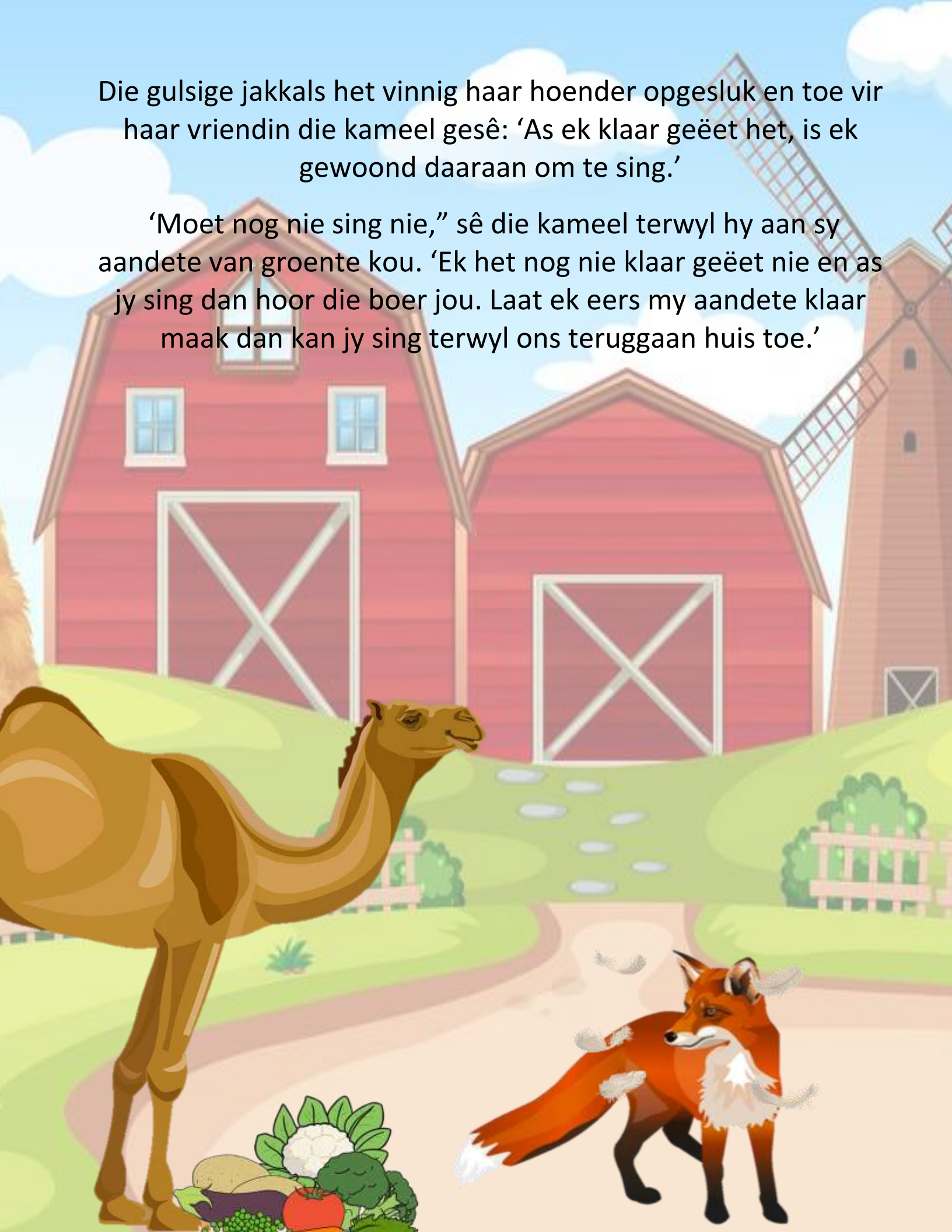

Toe hulle uiteindelik by die plaas aangekom het, het die jakkals vir haar 'n hoender gevang terwyl die kameel heerlike vars groente opgegrawe het.

Die gulsige jakkals het vinnig haar hoender opgesluk en toe vir haar vriendin die kameel gesê: 'As ek klaar geëet het, is ek gewoon daaraan om te sing.'

'Moet nog nie sing nie,' sê die kameel terwyl hy aan sy aandete van groente kou. 'Ek het nog nie klaar geëet nie en as jy sing dan hoor die boer jou. Laat ek eers my aandete klaar maak dan kan jy sing terwyl ons teruggaan huis toe.'

Maar die jakkals het geen aandag aan haar vriendin gesteur nie en het uit haar bors begin sing. Die boer het dit gou gehoor en met 'n groot stok by sy huis uitgehardloop gekom.

‘Ek sal jou leer om van my te steel!’ het die woedende boer uit geroep.

Omdat die jakkals so klein en flink was, kon sy vir die boer weghardloop. Maar die arme kameel was baie stadig, en nog in die middel van sy aandete, en so het hy die boer nie gesien voordat dit te laat was nie.

Die woedende boer het met sy groot stok die kameel na gesit en die arme kameel het baie houe op sy bene en rug gekry voordat hy uiteindelik kon ontsnap.

Toe die kameel by die rivier aan kom, het sy bene gepyn en hy was baie ontsteld oor sy vriend die jakkals.

‘Hoekom het jy gesing as jy geweet het daai boer sou jou hoor en jy kon sien ek was nog besig om my aandete te eet?’ het die kameel gevra.

‘Want dit is my gewoonte,’ het die jakkals geantwoord op haar saaklike manier. ‘Laat ek nou op jou rug klim sodat ons na ons huis oorkant die rivier kan terugkeer.’

Toe stap die kameel stadig met die rivieroewer af in die water en begin oorswem na die ander kant met die jakkals op sy rug.

Toe die kameel halfpad oor die rivier was, op die punt waar die water op sy diepste was en die stroom op sy vinnigste, het hy opgehou swem en vir die jakkals gesê: ‘As ek klaar geëet het, is ek gewoonnd daaraan om te bad.’

‘Moenie bad nie!’ het die jakkals gepleit. ‘Ek kan nie swem nie en as jy bad, sal ek verdrink!’

‘Ek is baie jammer,’ het die kameel gesê, “maar ek bad altyd nadat ek geëet het. Dit is my gewoonte.’

En daarmee laat sak die kameel sy rug in die diep water
totdat die jakkals haar greep op sy rug verloor het en
hulpeloos begin rondspat teen die vinnige stroom.

‘Help my!’ het die desperate jakkals geroep. ‘Ek verdrink, ek
verdrink!’

Die kameel het vir die jakkals gevra: 'Is jy jammer dat jy so selfsugtig was en my deur die boer laat slaan het?'

'Ja, ja, ek is werklik jammer!' het die jakkals geroep net voor haar kop weer onder die wateroppervlak verdwyn het.

Die kameel het nie die hart gehad om te sien hoe sy vriend in die rivier verdrink nie en daarom het hy die klein jakkals uit die water getrek en haar op sy rug geplaas. Toe swem die kameel die res van die pad oor die rivier en klim op die wal en op die warm gras.

Die jakkals het besef dat sy baie selfsugtig was en het vir haar vriendin gesê: 'Ek is so jammer vir wat ek gedoen het en ek belowe dat jy my vir altyd kan vertrou en dit is dit.'

'En ek is jammer dat ek jou vandag 'n les moes leer, maar baie keer in die lewe is dit dikwels 'n geval van oog vir 'n oog.'

Toe begin die twee vriende lag en rondrol in die warm gras terwyl die sonskyn hulle nat pels droog maak. Die jakkals het daardie dag 'n waardevolle les geleer. Sy het geleer dat dit nie goed is om 'n vriend te verrai nie, en dat as jy iemand benadeel, kan hulle jou ook benadeel. Dit was inderdaad 'n les van oog vir 'n oog.

Die Einde

THINK

DIGITAL ACADEMY

